

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

BLÂND ȘI SMERIT INTRĂ AZI ÎN IERUSALIM DOMNUL

DUMINICA A 6-A DIN POST

(a Floriilor)

(†) *Intrarea Domnului
în Ierusalim*

SF. AP. IASON ȘI SOSIPATRU;

† SF. MC. MAXIM, CVINTILIAN
ȘI DADAS DIN OZOVIA

Floriile, praznic împărătesc,
cu înțelesuri duhovnicești multiple.
Ca să înțelegem importanța praznicului,
să amintim câteva lucruri
care s-au petrecut cu puțin timp
înainte de intrarea Domnului nostru
Iisus Hristos în Ierusalim.

Evanghelia de ieri ne amintește că Domnul Iisus Hristos avea în Betania trei prieteni credincioși: Maria, Marta și Lazăr. Fără să facă literatură, evanghelistul ne spune că Domnul iubea mult pe Lazăr, pe Maria și pe Marta. Adeseori mergea în Betania, unde era primit cum se cuvine și nu se sfiau să-L numească, zicând: „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu.”

Dar evanghelistul ne spune că a murit Lazăr. După patru zile de la moartea lui, Domnul a mers în Betania, unde a fost întâmpinat de Maria și Marta, iar evanghelistul ne zice că Domnul a plâns pentru Lazăr, încât toți au văzut cât de mult îl iubea pe Lazăr. Și a întrebat-o pe Marta: „Crezi tu că Lazăr va învia?” Și a zis Marta: „Cred, Doamne, că va învia la învierea morților.” Iar atunci Domnul spune pentru ea și pentru noi: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac.” (Ioan 11, 25-26)

Evanghelia ne spune că în seara Floriilor, aflându-se în Betania o femeie păcătoasă, aceasta, având un alabastru

de mir de mare preț, L-a uns pe Domnul încât toată casa s-a umplut de mireasmă. Iuda s-a scandalizat, știind că acest mir costă 300 de dinari, adică un dinar era munca pe o zi. Iar Domnul îi răspunde: „Pentru ce faceți supărare femeii? Căci lucru bun a făcut ea față de Mine. Că ea, turnând mirul acesta pe trupul Meu, a făcut-o spre îngroparea Mea. Adevărat zic vouă: oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce-a făcut ea, spre pomenirea ei.” (Matei 26, 10-13) Și evanghelistul ne spune că era păcătoasă, iar tradiția ne face să înțelegem că Maria Magdalena ar fi fost aceea.

Sfântul Ioan Gură de Aur are altă interpretare, adăugând: „Dar de aceasta ne vom ocupa la vremea cuvenită.”

În ziua de Florii, Domnul se afla în casa lui Lazăr cel înviat a patra zi din morți. Multă lume venise să-L vadă nu numai pe El, ci și pe Lazăr cel înviat din morți. În această atmosferă au plecat din Betania ca să se îndrepte spre Ierusalim. Iar Domnul, ca să împlinească toate profețiile, și-a trimis ucenicii în Betfaghe, de unde au luat un pui de asin, peste care

oamenii și-au pus hainele și Domnul, călare pe mânzul asinei, a intrat în Ierusalim, căci așa intrau împărații. Iar El a intrat ca să împlinească toate profețiile. A intrat blând, smerit, încărcat de gânduri și trist.

Iar mulțimea L-a întâmpinat cu stâlpii de finic și cu salutul „Osana, Fiul lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!” La această atmosferă au vegheat și cărturarii și fariseii care L-au rugat: „Ceartă-ți ucenicii, nu vezi ce fac?” iar pruncii cântau Osana. Iar Domnul a spus: „Dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor vorbi.”

Se pune întrebarea de ce Domnul a primit să I se organizeze o asemenea intrare triumfală în Ierusalim. Răspund Părinții Bisericii: ca să cunoască toată lumea că El este împăratul profețit în tot Vechiul Testament și că împărăția Lui nu este din lumea aceasta. A acceptat să fie primit ca un rege, ca un împărat pentru că mergea spre Pătimirea Sa de bunăvoie, așa cum de trei săptămâni ne pregătește Biserica. Hristos mergea să fie crucificat, arătându-și deplin iubirea Sa față de oameni.

Mergea ca un rege, necunoscut de oameni, dar cunoscut de Dumnezeu și proclamat prin Înviere Dumnezeu și Domn, stăpân al vieții și al morții.

Ce trebuie să înțelegem noi, după 2000 de ani, din acest mesaj evanghelic și cum trebuie să ne comportăm? Să dezbrăcăm hainele ponosite ale păcatelor și cu stâlparea virtuților să-L întâmpinăm pe Domnul cântându-I ca oarecând pruncii:

„Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine în numele Domnului!”

Hristos, trist, intrând în Ierusalim este și azi la fel de trist, văzând necredința noastră și mai ales felul în care cărturarii și fariseii zilei de astăzi se leapădă de El într-o Europă și o lume care L-a părăsit pe Dumnezeu și legea Lui, căutând slava oamenilor și bunuri trecătoare. Trăim într-o lume care a

uitat cuvântul dumnezeiesc „Fără Mine nu puteți face nimic.” (Ioan 15, 5)

Atâta discordie, atâta răutate, atâta nepăsare, într-o lume plină de războaie, în care Dumnezeu nu mai este prezent. O lume în care ne încapățânăm să credem că poate exista un război sfânt. Aceasta este tristețea veacului în care trăim, această ultimă pagină a istoriei. ✚

Părintele Dinu

GÂNDURI ÎN DUMINICA INTRĂRII ÎN IERUSALIM A MÂNTUITORULUI

Azi, de Florii,
Mântuitorul intră în Ierusalim.
Cetatea este plină de bucurie, toți așteaptă
un Împărat care să-i scoată din asuprirea
romană. Și văd în Domnul Hristos
pe Acela care-i poate salva.
Este zi de mare sărbătoare,
căci Împăratul Împăraților
urcă spre Ierusalim, înconjurat
de respectul și veselia tuturor:
copii și adulți.
Toți cu inimi curate și plini de recunoștință
față de Cel ce i-a vindecat, i-a mângâiat
și le-a pus în față o Împărăție nemaivăzută.

Ce nu știu ei, este că pentru Domnul începe Golgota, pe care Fiul își va asuma până la capăt răscumpărarea omenirii din păcat. Domnul mai știe că suferința nu este singura față a Crucii. Că de acolo începe mântuirea: cu tâlharul cel bun, care va fi primul locuitor al Raiului; și cu Învierea Sa, arvună și nădejde a Împărăției veșnice.

În această zi în care toți râd, cântă, se bucură, întind flori în calea Celui ce vine pe mânzul asinei, singurul trist este Mântuitorul.

Trist, pentru că oamenii se gândesc doar la cele materiale, vremelnice, ei așteptând un împărat care să le dea siguranță și prosperitate, aici și acum.

Trist, pentru că știe ce urmează în săptămâna următoare, cunoaște Pătimirile la care va fi supus.

Trist, pentru că toți ai lui, Maica Domnului, Apostolii, ceilalți ucenici, femeile mironosițe vor fi disprețuiți, vânați de autorități, drept pentru care se vor ascunde în case după ce Domnul va fi judecat, răstignit și înmormântat.

Trist, pentru că va fi trădat și vândut de unul dintre ai Săi, Iuda, va fi părăsit sau renegat de alții, Apostolul Petru, va fi neînțeles și lăsat la greu de cei apropiați ai săi, vezi noaptea petrecută în rugăciune în grădina Ghetsimani când apostolii nu sunt în stare nici să se roage împreună cu El,

căci atât le cere: să privegheze cu Domnul.

Trist, căci va cunoaște însingurarea, va fi umilit, bătut, își va purta crucea și va muri în chinuri crunte, răstignit de poporul Său.

O tristețe adâncă, pe care creștinii, de 2000 de ani, o rememorează în Săptămâna Mare. Încearcă să-L însoțească pe drumul Său pe Mântuitorul, să-I privească măcar durerile și să înțeleagă că Mântuitorul S-a răstignit pentru toți și pe toți ne-a scos din iad și ne-a ridicat în Împărăția Iubirii Sale.

După cele șase săptămâni de post, de Florii ne bucurăm. Știm că Domnul tocmai l-a înviat pe Lazăr cel mort de patru zile și vedem astfel arvuna învierii noastre din moartea păcatelor. Slujba de Florii este una foarte frumoasă, e plină de lumină și speranță. Ridicăm și noi la sfârșitul Sfintei Liturghii ramuri de salcie spre cinstirea Împăratului Împăraților, Mântuitorul nostru. Cu ochii minții și cu sufletul vibrând ne aflăm pe străzile Ierusalimului, cântând și însoțind alaiul ce s-a întins în spatele Domnului. Acum mulțimea Îl înconjoară și-L fericesc.

Dar noi știm că mai apoi, în Săptămâna Mare, foarte puțini Îl mai însoțesc pe Domnul în patimile Sale. Noi nu mai avem timp și dragoste să venim la Denii, să-L însoțim pe Domnul pe drumul Golgotei.

Covârșitor de mulți dintre noi în aceste zile profităm de zilele libere, călătorind,

distrându-ne, rezumând bucuria pascală la mâncare și bună dispoziție. Ne pregătim de sărbătoare doar material, uitând chiar și sensul celui mai mare Praznic al creștinătății. Și noi Îl lăsam singur pe Domnul, abia câțiva mai plângem în urma Mântuitorului, neuitând însă să ne plângem și să ne mărturisim păcatele prin care ne-am îndepărtat de El.

Pot spune că ne regăsim în noaptea Învierii doar ca să luăm „lumină”, Paști și să cântăm „Hristos a Înviat!”. Apoi - cei mai mulți - „dezlegăm” la distracție, fără să știm că ceilalți, rămași în biserică, se bucură cu Domnul în Sfânta Liturghie și se ospătează cu ultimul dar făcut omenirii: Sfânta Euharistie, Trupul și Sângele Mântuitorului, medicament pentru suflet și trup în același timp.

Vă îndemn dar să priviți cu nădejde și dragoste spre noaptea Învierii, să priviți țință la Hristos și să nu irosiți nicio clipă din această Săptămână Mare. Să fiți prezenți la toate slujbele, rugați-vă cât puteți de mult, înconjurați-i cu dragoste pe sfinții slujitori ai Sfântului Altar.

Dăruți-I mai mult lui Hristos, nu numai timpul vostru, ci mai ales inima voastră. Și mai ales, nu-L lăsați însingurat și trist în această săptămână. Deschideți-vă, nu singuri - ci cu Domnul și prin Domnul - calea spre Viață și Mântuire. ✚

Maria Buleu

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR, PRIDVORUL SFINTELOR PAȘTI

În Duminica Floriilor se încheie perioada celor patruzeci de zile ale Postului Mare. Din această seară intrăm într-o nouă săptămână de post, de rugăciune și reculegere sufletească. Este Marea Săptămână a Sfințelor, Înfricoșătoarelor și Măntuitoarelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului bisericesc și de aceea încă din vechime fiecareia dintre zilele acestei săptămâni i s-a dat numele de „Mare și Sfântă”. Cu adevărat zilele acestea sunt mari, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-însele.

© Marian Stană / bisericaortodoxa.ro

Ne pregătim de azi pentru marele praznic al Învierii Mântuitorului Iisus Hristos, pentru a primi și a simți cum se cuvine această mare bucurie a Ortodoxiei. Asprim postul, atât cât ne stă în putință, și participăm la slujbele speciale rânduite de Biserică în această perioadă.

Aduceți-vă pe sine jertfă bineplăcută lui Dumnezeu

Nimeni deci să nu piardă această Sfântă Săptămână în griji și preocupare excesivă pentru cele lumești. Veți vedea că nicicând nu veți avea mai mare răsplată ca în această Săptămână Mare și de Învieră Domnului. Timp de 40 de zile am fost îndemnați să săvârșim această călătorie a postului și, din rânduiala slujbelor, ni s-a cerut să fim mai râvnitori prin pocăință, rugăciune, smerenie, post și prin alte virtuți. În Săptămâna Patimilor ni se cere să arătăm roadele faptelor din timpul „alergării celor 40 de zile” și să-L primim pe

Hristos în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie din noaptea Învierii.

Postul în Săptămâna Mare: Postul Mare se termină în seara de vineri a săptămânii a VI-a. Din Sâmbăta lui Lazăr postul dobândește o dimensiune nouă, din ascetic devine euharistic. Din această seară, de la Vecernie, începem Săptămâna Mare. De este cu putință, în această săptămână gustăm numai pâine, sare, legume și apă. Dezlegare la untdelemn și vin avem numai în Sfânta și Marea Joi. În Vinerea și Sâmbăta Mare nu se gustă nimic până seara. De nu putem posti atât de aspru, din pricina vârstei, bolii sau altor neputințe și exigențe sociale, vom căuta să ținem post după putere și potrivit sfatului duhovnicului.

Deniile, Utrenii ale zilei următoare

Se săvârșesc în fiecare seară, de duminică până vineri. Sunt slujbe specifice Postului Mare, denumirea lor vine de la slavonescul „vdenie” - priveghere sau slujbă nocturnă.

❖ Luni - la Slujba de duminică seara Biserica ne aduce aminte de Patriarhul Iosif, care a fost vândut de frații săi în Egipt, preînchipuire a lui Hristos, vândut de Iuda. Pomenim și smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. Ca să înțelegem că Dumnezeu este atât iubire cât și dreptate, la Judecata de Apoi El va răsplăti pe unii și va pedepsi pe cei ce nu au rodit.

❖ Marți - adică la Denia de luni seara - se face pomenirea celor zece fecioare, cinci având doar candelă fără ulei, iar cinci având și candelă și ulei. Candela fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți. Candela cu ulei reprezintă evlavie însoțită de milostenie.

❖ În Miercuria Săptămânii Mari - în fapt la Denia de marți seara - se face pomenirea femeii păcătoase care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Patima Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. Miercuri este ziua în care Iuda

Minunată și frumoasă

*Minunată și frumoasă dimineată de Florii,
tu ne-ai răsărit întâii mărtişori de bucurii!*

*— Când atunci treceai, Iisuse, albul inimilor prag,
curăția și lumina Te întâmpinau cu drag.*

*Și în ochii care limpezi străluceau, puteai să știi
cât de fericiți, Iisuse, suntem toți, văzând că vii.*

*Astăzi, plini de nerăbdare să Te urce pe-alt calvar,
parcă numai vânzătorii Te așteaptă să vii iar.*

*Ți se-aștern, Iisuse-n cale chiar și astăzi mărtişori,
dar privirea Ta acum nu e cea de alte ori.*

*Cât de bine vezi că astăzi cei ce-Ți cântă nu Te știu,
că n-au ochii strălucire și că-n inimi e pustiu...*

*Că nu-i milă, nici căință, nici dorința lor măcar,
că iubirea se-ntâlnește tot mai rece și mai rar.*

*Că-s în suflete păcate și-s în inimi răutăți,
de aceea bucuria nu-i acum ca alte dăți.*

*Că-n păcate se scufundă omenirea mai afund,
stricăciunea și desfrâul nici măcar nu-și mai ascund.*

*Și de-aceea, o, Iisuse, când la noi cobori Tu az',
parcă fața Ta e tristă, parc-ai lacrimi pe obraz.*

TRAIAN DORZ

L-a vândut pe Hristos fariseilor, pe treizeci de arginți.

❖ Joia Patimilor este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului, pomenite la Denia de miercuri seara: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea din Grădina Ghetsimani și începutul patimilor prin vinderea Domnului. La Denia de joi seară se citesc cele 12 Evanghelii.

❖ În Vinerea Mare se face pomenirea sfintelor, înfricoșătoarelor și mântuitoarelor Pătimiri ale Mântuitorului și mărturisirea tâlharului celui recunoscător care a dobândit raiul

❖ În Sfânta și Marea Sâmbătă prăznuim îngroparea lui Hristos cu trupul și pogorârea la iad cu sufletul, pentru a ridica din stricăciune pe cei din veac adormiți. De aceea, la Denia din seara de vineri participăm la Prohodul Domnului.

Slujbe și rânduieli în Săptămâna Mare

În această săptămână cântările Triodului sunt mai tânguitoare, ele fiind menite a întări pocăința și durerea sufletească, prezente și în rânduiala slujbelor și în sufletele credincioșilor. În zilele de luni, marți și miercuri dimineața se săvârșesc Ceasurile, Obednița și Vecernia unită cu Liturgia Darurilor mai înainte sfințite. La mănăstiri se citesc zilnic Stâlpii Evangheliilor.

În Sfânta și Marea Joi, dimineața, se citesc Ceasurile (3, 6 și 9), apoi Obednița și Vecernia unită cu Liturgia Sfântului. Vasile cel Mare. La rânduiala proscomidiei din această zi, preotul scoate încă un Sfânt Agneț, pentru împărțirea bolnavilor și a pruncilor din tot cursul anului. După Rugăciunea amvonului, în unele mănăstiri și catedrale chiriarhale se săvârșește slujba spălării picioarelor, care

este o cutremurătoare evocare și actualizare a spălării picioarelor ucenicilor de către Mântuitorul Iisus Hristos.

Joi seara se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, numită în cărțile de cult „Slujba Înfricoșătoarelor Patimi”. Sfânta Evanghelie este așezată pe analog în fața ușilor împărătești, iar Sfânta Cruce este scoasă și așezată în mijlocul bisericii.

În Vinerea Mare, Hristos a fost răstignit și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul păcatului strămoșesc. De aceea, Vinerea Mare este zi de post negru și zi aliturgică. Se citesc Ceasurile Împărătești în liniște profundă și tristețe așteptând, la vremea prânzului, scoaterea Sfântului Epitaf. Acesta se aduce în mijlocul bisericii în sunet de clopot, iar credincioșii vin cu flori, aprind lumânări și trec pe sub Sfântul Epitaf, arătând prin aceasta că se fac urmașii Mântuitorului Hristos - mor împreună cu Hristos, trec și ei prin mormânt, ca să ajungă la Înviere și viață.

Denia de vineri seara reprezintă slujba înmormântării Domnului nostru Iisus Hristos. Secântă Prohodul, Binecuvântările Învierii și se face procesiunea înconjurării bisericii de către preoți și credincioși cu Sfântul Epitaf. Apoi Sfântul Epitaf este

așezat pe Sfânta Masă și se rostesc Pa-remiile, Apostolul și Evanghelia. De sâmbătă dimineața, veșmintele preotului și acoperămintele bisericii se schimbă cu cele de culoare luminoasă, iar credincioșii fac ultimele pregătiri pentru sărbătoarea cea mare, Învierea Domnului.

Deschideți-vă mintea și sufletul, puneți-L în toate înaintea pe Domnul, mai ales în această Săptămână, nu uitați să vă rugați și să vă primeniți sufletele și Domnul va aduce Învierea în modul cel mai concret în viața noastră și ne va mântui – de păcatele și patimile noastre, de slăbiciuni și boli, ne va da curaj și cunoaștere duhovnicească.

Să ne întâlnim toți în noaptea pascală și să petrecem cea mai sfântă noapte în bucurie și lumină, cu credința că și noi ne-am înnoit în jertfa și iubirea Mântuitorului, întorcându-ne pentru totdeauna în raiul Împărăției cele veșnice. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 28 APRILIE - 5 MAI 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 28.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie Denie / Utrenia zilei de Luni
Luni 29.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Marți
Marți 30.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Miercuri
Miercuri 01.05	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Joi
Joi 02.05	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de Vineri
Vineri 03.05	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰ 20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică) Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 04.05	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 05.05	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰ 01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	(†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) - Slujba Învierii Domnului Veniți de luați lumină! Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”